

Spijker kwartier

wijkkrant

6 **Rood Mos**
Nieuw muziektheater

9 Tijdelijk verbod op verkamering in
Spijkerkwartier

18 **Interview met
Rudy Kousbroek**

Eigenlijk zou ik voor deze wijkkrant een artikel schrijven over bloemen en planten in de wijk. Geïnspireerd door het boekje van Haenin Sunin 'dingen die je alleen ziet als je er de tijd voorneemt' zou het moeten gaan over het wonder van het gewone. Maar voor ik het wist was

de zomer voorbij. Ik ben eigenlijk meer een natuurmens dan een stadsmens. Schoonheid, de geuren, alles is zoals het bedoeld is. Wanneer ik onderweg ben en de eindeloze gruwelijk lelijke bedrijven-parken zie langs flitsen, komt de gedachte langs hoe mooi het ooit was en wat de mens ervan heeft gemaakt. Het stemt mij verdrietig, dat onze vooruitgang zoveel lelijkheid met zich meebrengt.

Mijn eerste kennismaking met Arnhem was het park Sonsbeek. Ik had daar een afspraak met een nieuwe liefde. Ik was werkelijk verrast. Niet alleen over de liefde, maar ook over het park. Bij ons in het westen zijn de parken kleine stukjes groen, recht en platgelopen. Maar Sonsbeek was anders; glooiend, water, een authentieke molen met een romantisch paadje en kronkelend beekje achterlangs. Kanjers van bomen. Het park loopt ongemerkt over in park Zypendaal, met haar mooie kasteel en bijna echte natuur. Gemaakt door de mens.

Ik voelde mij hier direct thuis in Arnhem. Dit was stad en natuur! Dat gevoel had ik ook toen wij kwamen wonen in het Spijkerviertel. Mijn lief heeft hier haar hele leven gewoond. Er zijn foto's van toen zij een klein meisje was onder bomen die hier nu nog steeds staan. Ook hier in het Spijkerviertel voelde ik mij ogenblikkelijk thuis. In dit nummer leest u een interview met Rudy Kousbroek. Een icoon van het Spijkerviertel. Ondanks alle veranderingen hoor ik hem zeggen: 'De energie die hier uit de huizen komt, maakt mij blij. Ik ben hier heel gelukkig'. Ik denk dat we dit gevoel allemaal herkennen. Deze wijk is uniek. Niet alleen door de bijzondere straten en huizen, ook door het vele groen en, naar ik al snel ontdekte, de vele verborgen tuinen. Natuur, gemaakt door mensen. Mooier dan de werkelijkheid. Kijk, dat doen de bewoners van het Spijkerviertel. Unieke bewoners. Samen iets moois creëren.

In elk nummer van deze wijkkrant lees je weer nieuwe initiatieven, nieuwe ideeën en nieuwe activiteiten. Net als in de natuur bruist het hier van leven. Ik ben blij dat ik daar deel van uitmaak!

Jan van Wonderen

De m-EETlat

Lunchen in de wijk..

.. waarbij we lunch-eetgelegenheden in de wijk langs een meetlat leggen.

Iedere bewoner van Spoorhoek en Spijkerviertel, misschien wel alle 'Ernhemmers', kennen deze tent; dat kan niet anders. Je komt er langs met de auto, met de fiets, te voet. Prominent op dat kruispunt van de Steenstraat met de Bloemstraat, waar het in het verkeer meestal allemaal goed gaat en soms net even niet: je zit dan eerste rang op het terras van Rico! Leuk is ook dat er altijd wel iemand langs komt die je kent. Je zwaait of juist niet. Je roddelt wat met je gezelschap, je ziet en wordt gezien. Want dit terras is een deel van het kloppende hart van onze wijk. Rico! Hoe lang dit eetcafé al bestaat? Ik weet niet beter dan dat het er altijd al was. Maar toen ik vorige keer voor de deur stond, was het gesloten. Wel met de belofte dat ze binnenkort weer open zouden gaan. Dus bovenaan onze m-eetlatlijst! En nu zijn ze drie weken open.

Het is zonnig en aangenaam, dus we gaan lekker buiten wat fijnstof happen. Want dat is wel zo: alle auto's en scooters passeren op aanraak-afstand. Alle tafels zijn bezet. Toeristen uit Duitsland, schat ik in, en wat Arnhemse locals. De luifel hangt uit, wat later een geluk blijkt als de onweersbui boven ons losbreekt. Maar we zitten goed, droog

en gezellig. De bediening zorgt voor wat kartonnetjes onder de tafelpoot zodat we ook nog minder wiebelen. So far so good!

Het menu:

Nieuwsgierig bekijken vriendin S. en ik de kaart. We zijn aangenaam verrast! Wat een keuze! De Turkse invloeden zijn onmiskenbaar: er is bijvoorbeeld een ontbijt 'Istanbul' en Turkse linzensoep. Er is kip, zalm en mergez. En alle gewone gerechten die je op iedere lunchkaart tegenkomt, zoals uitsmijters en diverse belegde broodjes. Moeilijk kiezen, ook omdat de prijzen echt aan de lage kant zijn. Er is nagedacht over mogelijke wensen op het gebied van vegetarisch eten, maar ook lactose- en glutenvrij is met sterretjes aangegeven op de kaart! Omdat we echt willen testen of het allemaal lekker is, gaan we voor de lunchplankjes. Zo hebben we meerdere gerechtjes tegelijk: het vegetarisch lunchplankje en het Rico-lunchplankje, waar dan weer glutenvrij brood bij gevraagd wordt.

Het aardige meisje Hikmet, dat ons bedient, komt ons vragen of we in plaats van de

tomatensoep de Turkse linzensoep willen. Dat willen we allebei. De bijna identieke plankjes worden gebracht. Het is een verzameling van kleine schaaltes, brood, een kroket, soep, olijven.

De vega-kroket is heerlijk! Net als de linzensoep en het geroosterde maïsbrood. De aardappelsalade is vers. Jammer dat de hummus ontbreekt en dat het brood net iets te weinig is. Ook de Rico-plank is uitstekend. De kroket is degelijk, de mosterdmayo is eigenlijk niet nodig. De soep is warm en smaakt prima. Het glutenvrije brood is even geroosterd. De beloofde olijven-tapenade is een gewone pesto, maar een klein schaalte met zwarte olijven ernaast maakt het weer helemaal goed. We twijfelen even of de kaasrolletjes, die naast de soep liggen lactosevrij zijn, zoals het menu belooft. Onze Hikmet weet het niet en gaat het navragen. Kan een enthousiaste actie van de kok zijn geweest. We kunnen niets bedenken, wat we hier niet goed aan vinden. Dus eten we het allemaal op. Vriendin S. vraagt om wat extra brood, dat op een apart bordje wordt bijgeleverd, zonder dat we dat later op de rekening terug zien.

Als we naar binnen lopen om af te rekenen, kunnen we ook het vernieuwde interieur even bekijken. Hmm, nou ja, veel en groot. Rico is geen hippe tent; dat pretenderen ze ook niet. Het is wel warm, praktisch en biedt voor veel mensen zitplaats. Je kunt in de keuken meekijken, wat wel aardig is. Maar wat vooral aardig is, zijn de ontzettend vriendelijke mensen die er rondlopen. Alleen al daardoor voel je je hier thuis.

Tot slot:

Wat een prettige, ongecompliceerde tent is dit! Geen overbodige opsmuk, gewoon duidelijk: wat je ziet, is wat je krijgt! Geserveerd door hele aardige mensen tegen een hele schappelijke prijs. Komen we terug? Ja, we komen terug.

Tekst en fotografie: Lucille van Straten

RICO Steenstraat 29 6811 GB Arnhem

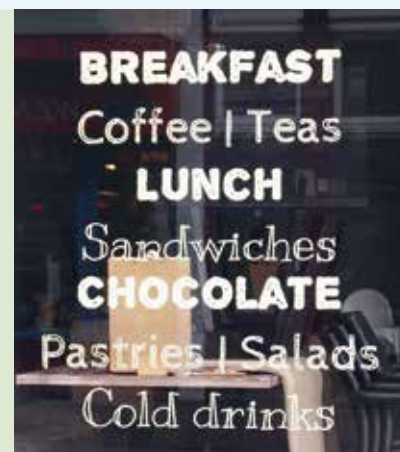
Reactie van Rico: (noot van de redactie: we moesten binnenlopen voor een reactie, ze waren té druk!) Erg blij met het artikel. Fijn dat ze aandacht krijgen; niet alleen de hippe tentjes, maar ook de oude getrouwe horeca! Ze bestaan al meer dan 30 jaar...

We rekenen af voor 2 personen:
4x verse muntthee **7,60**
1x vegetarisch lunchplankje **7,50**
1x rico lunchplankje **7,50**
In totaal **22,60**

De m-EETlat:

Wat beoordelen we op 13-08-2019

Eerste indruk bij het binnenkomen, het interieur, lekker zitten, muziek. Zijn de stoelen oké? Zit je op elkaars lip?	20	15
Bijzonderheden, zoals vegetarisch en glutenvrij eten, thema's, specialiteit	10	10
Prijs en kwaliteit moeten in verhouding zijn.	10	10
Service en bediening: een hele belangrijke! Voelen we ons welkom? Krijgen we niet te veel en niet te weinig aandacht? Moeten we lang wachten?	30	30
Kwaliteit en smaak van het gerecht en de presentatie op het bord. Hier gaat het natuurlijk om: is het lekker, ziet het er goed uit? Is er zorg en liefde in gestoken?	30	20
Eindscore!	100	85
Komen we terug?	Ja	

De foto van Patrick

Weet u welke foto u op het laatste moment meegritst als er brand uit breekt? Achter die foto schuilt vaak een bijzonder verhaal. Deze keer Patrick. Ik ken hem als begeistert voordrager van eigen verhalen en als aimabel bezoeker van café Vrijdag.

VROEGER

In de Tuinstraat twijfel ik bij het opgegeven huisnummer. Er staat P. Rouw. Terwijl ik de naam Labarth ken van zijn verhalen. Ik bel en ben toch goed. Labarth is zijn alias. Het is een samenvoeging van *labor* en *art* legt Patrick uit, 'zeg maar volkskunst'. Met op de achtergrond klassieke muziek en bier op tafel buigen we ons over de foto. 'Dit is mijn geboorteplek. Woezik, een dorpje bij Wijchen.' **Was jouw vader boer?** 'Nee, mijn ouders woonden hier na hun huwelijk. Op mijn 2,5^e verhuisden we naar een kleine nieuwbouwwoning iets verderop, een enorme luxe! De boerderij

tochttte aan alle kanten.'

Ik lees in het onderschrift: clandestiene destilleerderij? 'Waarschijnlijk stookten ze jenever van graan. Maar dat was voordat mijn ouders er kwamen.' **Wat kun je je ervan herinneren?** 'Hoe ik als hummeltje wankelend probeerde te lopen, bijna viel en mij vastgreep aan een dressoirkleedje waarop een porseleinen sierbeeld van een hond stond.' **En dat omcirkelde raam?** 'Is toeval, misschien heb ik daar gelegen. Mijn moeder nam de foto mee, bij het erover praten speelde ik met een pen in mijn hand. (lacht)

Als je het pad naar linksboven afliep (wijst Patrick op de foto aan) kwam je bij een café en verderop zwom ik als tiener. Via het pad hier naar beneden kwam je bij de kerk, de school en het verenigingsgebouw. Als ik er langsliep keek ik altijd naar deze plek.'

Wanneer was je er voor het laatst? 'Begin jaren zeventig kwam er een snelweg en een brug over de Maas. Knalde ik op de brommer met vrienden vlak voor de opening over een lege weg naar Ravenstein, heerlijk! Nog leuker omdat het niet mocht. De boerderij werd afgebroken om plaats te maken voor de oprit naar de snelweg, later kwamen er een bedrijf en een pompstation bij. Van de boerderij heb ik alleen nog dit krantenknipsel en een ansichtkaart.'

UITZEILEN

Wat voor kind was je? 'Ik hing een beetje de pias uit, een manier om over mijn verlegenheid heen te stappen. Met vriendjes was ik altijd in de natuur, hutten en valkuilen bouwen.'

Uit wat voor milieu kom je? 'Een arbeidersgezin. Mijn vader was elektricien en creatief, hij maakte zelf modelvliegtuigjes. Mijn moeder droeg eigen verhalen voor in kleine kring en was huisvrouw, zoals iedereen in die tijd. Zij waren de eersten in het dorp die scheidden. Twee totaal verschillende karakters.' **Nu in jou verenigd?** 'Aanwezig, niet altijd verenigd..... Het was vanzelfsprekend dat ik met mijn handen ging werken. Ik wilde zo snel mogelijk geld verdienen en een motor kopen. Die stond op mijn achttiende te pronken tussen de brommers van mijn

vrienden voor ons hangschuurtje. Ik had verschillende technische baantjes, was even binnenvaartmatroos. Toen werd ik ZZP-er. Dat past beter bij mij. Ik houd er niet van alles vooraf te weten. Na het werk pak ik mijn rust. Doe ik niets, schrijf ik, maak ik meubels of zoals nu ringen uit een koeienbot in mijn werkplaats beneden, mijn *mancave*. Ringen maken is kijken, schuren, kijken, schuren tot het bijna perfect symmetrisch is.'

Hoe ben je in Arnhem terecht gekomen?

'Door de liefde rond 1987. Tussentijds nog zes jaar op een schip in Wijchen gewoond.'

Wat vind je hier? 'De ruige sfeer uit de begintijd trok mij, ik woonde wel in een rustig deel. Ik ken veel mensen. Helaas *verjupt* de wijk.'

Waar schrijf je over? 'Over wat ik beleef. De meest verhalen hebben een erotisch tintje.' **Why?** 'Het is ondeugend, ik ben van voor de seksuele revolutie. Mijn ouders waren best vrij: niet naar de kerk, in onze leesmap zat een licht erotisch blad. Maar over seks praten is voor velen nog steeds ongemakkelijk.'

Mijn opstellen mocht ik altijd voorlezen in de klas, onder luid gelach. Het verhaaltje dat ik bijna verdronk werd gepubliceerd in een jongensblad, ik was 7. **Klinkt niet erotisch.** (lacht) 'Dat kwam twee jaar later over juf Woudenberg. We kenden alleen moeders en nonnen, nu stond er ineens een stuk voor de klas.' **Was jouw jongensdroom schrijver worden?** 'Dat volgde pas later. Op mijn 25^e kwamen mijn podiumkwaliteiten naar boven als zanger. Ik nam acteer- en pantomimelessen, tapdanste en trad een paar keer in theaters op. Los van maker voel ik mij meer performer dan schrijver.'

VRIJHEID

Heb je wensen? 'Ik groei naar mijn pensioen. Heerlijk dat ik niet weet wat ik ga doen, dat geeft rust. Werk kan een opgesloten gevoel geven.' **Ben je gevoelsmens?** 'Ja, maar als jongetje kon je dat niet laten merken. Daar kunnen mensen niet mee overweg.'

Gevoelsmensen worden vaak gepest. **Jij ook?** 'Elke dag moest ik langs een groep scheldende meiden van de Mariaschool. Dat had invloed.' **Welke?** Ik schipperde met wat ik liet zien. Nu trek ik mij minder aan van anderen.'

Waarom koos je deze foto? 'Daar liggen mijn roots. Ik zing vaak in mijzelf Het Dorp van Wim Sonneveld.' **Waar staat dat dorp voor?** 'Nostalgie. Alles is weg, ook mijn onschuld. Een barmeisje vroeg laatst, "vroeger was zeker alles beter?"' Ik: 'Niet beter, wel makkelijker'. **Zitten we hier naar rust te kijken?** 'Ja, mijn voeding kwam zelfs uit een borst. Hoe makkelijk wil je het hebben.' (lacht)

Na afloop van het interview laat Patrick zijn werkplaats zien. We lopen onder het appartementencomplex door een doolhof aan gangen. Hij vertelt over zijn plannen om met motor of kampeerauto een trip te maken. Ook over zijn oma, die de liefde in Nederland vond en zigeunerbloed had.

www.facebook.com/patrick.rouw
(onder andere verhalen en songteksten)

Wil je deelnemen aan de volgende Levensfoto? Meld je aan via:

info@foekegalema.nl

Tekst: Foeke Galema / Foto's: Rien Meijer

Nieuw: muziektheater **Rood Mos** in de Parkstraatkerk

Vanaf zondag 29 september 2019 is het Spijkerkwartier een nieuw initiatief rijker: muziektheater Rood Mos in de Parkstraatkerk. Rood Mos is het nieuwe gezelschap van theatermaker Albert Hoex, bij velen in de wijk bekend van de serie Spijkerkwarts voorstellingen die hij bij De Plaats en in samenwerking met vele wijkbewoners maakte (2011 t/m 2014). Vorig najaar verliet Hoex De Plaats om aan een nieuw artistiek avontuur te beginnen: muziektheater Rood Mos. Een ensemble van acteurs en musici dat muziektheater maakt op basis van scheppingsverhalen en ontstaansmythen uit alle culturen van de wereld. Verhalen die proberen het onbegrijpelijke begrijpelijk te maken.

Vragen

Hoe begon het begin? Hoe en waarom kwam de mens op de wereld? Waarom en hoezo man en vrouw? En wie was er het eerst? Waarom zijn er mensen met verschillende kleuren? Waarom is donker bang en vuur heet? Waarom is de hemel hoog? Waarom heeft de eekhoorn een krul in zijn staart en lijken honden op hun baasje? Of andersom? Waarom zie je eerst de bliksem en hoor je daarna de donder? Waarom is de een rijk en heeft de ander niks? Of op zijn minst te weinig? Waarom....?

Vragen te over! En gelukkig, verhalen die antwoorden verzinnen genoeg! Want sinds de mens er is heeft die verhalen verzonnen waarin de antwoorden op de oude en nieuwe vragen van het leven verstopt zitten. Eigenzinnige antwoorden. Onbevangen. Humoristisch. En in elke hoek van de wereld weer net even anders. Gelukkig. Toen. En nu. En vanaf nu óók een jaar lang elke maand in de Parkstraatkerk in het Spijkerviertel! Waarom heeft de Spijkerstraat twee dwarse straten? En waarom wonen alleen dáár de dwarse Spijkerviertelers? En waarom...?

Rood Mos

Rood Mos pakt in een tijd dat we op elke vraag elk antwoord kant en klaar denken te hebben de traditie van het verhalen

acteur Gian de Kom

artistiek leider Albert Hoex

vertellen op. Verhalen uit alle hoeken en gaten, uitgevoerd door een cast van acteurs en musici uit alle windstreken van de wereld. Want geen woorden zonder muziek! Het Rood Mos ensemble wordt gevormd door de acteurs Gian de Kom en Albert Hoex en de musici Lamin Kuyateh (Afrikaanse kora), Maarten Zaagman (melodisch slagwerk), Samhita Malhar (zang en Indiaas slagwerk), Geena Diepenbroek (zang en elektrische gitaar), Khaled Kassem (klarinete), Paul Freriks (wereldpercussie) en Dirk Overbeek (accordeon).

Vanaf **zondag 29 september 2019** speelt Rood Mos elke derde of vierde zondagochtend van de maand tussen 11.00 uur en 12.30 uur haar verhalen, elke maand een nieuw programma. En elk programma sluiten we af met een wereldse lunch, elke maand nét anders. Om samen etend en sprekend, wie weet, nieuwe vragen te bedenken. Of andere antwoorden te verzinnen.

Dankzij een wijkbijdrage kunnen wijkbewoners van het Spijkerviertel/ Spoorhoek het komend jaar (zolang de voorraad strekt) **VOOR DE HALVE PRIJS** (5 i.p.v. 10 euro) de voorstellingen van Rood Mos bezoeken. En de -deze zomer vernieuwde- Parkstraatkerk bewonderen. Welkom! Nieuwsgierig? Kijk op **www.muziektheaterroodmos.nl** voor informatie, data en het bijhorende programma.

Tekst: Albert Hoex

Foto's: Karlijn Pietersma

Oproep aan alle wijkbewoners van het Spijkerviertel

Gevraagd:

versterking van het vrijwilligers-team gastvrouwen en gastheren. Om de continuïteit van de activiteiten van ons buurtcentrum De Lommerd te waarborgen, zoeken wij versterking.

Voel jij je aangesproken: mail dan naar info@lommerd.nl We kijken er naar uit!

Het bestuur van De Lommerd:
Margriet, Rudolf, Cas en Miriam

Tijdelijk verbod op verkamering in Spijkerkwartier

Bijzonder nieuws: op 4 juli besloot de gemeenteraad van Arnhem dat er een jaar lang geen woningen verkamerd mogen worden in het Spijkerkwartier. Eventuele nieuwe plannen voor verkamering moeten wachten tot er nieuw beleid is en worden daar dan op getoetst.

Mede dankzij de bewonersbijeenkomsten van afgelopen najaar, het gesprek met de burgemeester en de diverse gesprekken met de gemeenteraad neemt de gemeente nu deze serieuze stappen om de negatieve gevolgen van verkamering en woningsplitsing tegen te gaan. Het tijdelijke verbod op verkamering geldt zowel voor het verbouwen tot kamers als voor het in gebruik nemen als kamers en het geldt voor alle aantallen kamers. Woningsplitsing (splitsing van een pand in zelfstandige wooneenheden) is nog wel toegestaan, maar daarvoor gelden voor het Spijkerkwartier wel al de beleidsregels Woningsplitsing.

Nieuw beleid voor heel Arnhem

De gemeente werkt nu aan nieuw beleid voor verkamering en woningsplitsing voor heel Arnhem. De huidige planning is dat het ontwerp-bestemmingsplan dat de nieuwe criteria moet regelen, in januari 2020 ter inzage ligt.

Het is de bedoeling dat het nieuwe beleid aan de volgende criteria voldoet:

Criterium 1: Splitsing en omzetting worden voor de gehele stad onder voorwaarden mogelijk

Criterium 2: Er wordt beter gestuurd op leefbaarheid, ruimtelijke kwaliteit en volkshuisvestelijke aspecten

Criterium 3: Het stelsel wordt duidelijker

Criterium 4: Regels worden gehandhaafd

Criterium 5: Huurders worden in positie gebracht

Criterium 6: Het splitsing-/omzettingsbeleid draagt zoveel als mogelijk bij aan schone en veilige wijken

Toch verkamering? Meld het!

Voor het handhaven van het huidige verbod voor het Spijkerkwartier is de gemeente afhankelijk van meldingen

van bewoners. Dus, als u denkt dat ergens nieuwe kamers worden gebouwd of in gebruik genomen, kunt u dat melden bij de ODRA, via postbus@odra.nl

Eigen voorstel raadsfracties

Een aantal raadsfracties heeft een eigen initiatiefvoorstel gemaakt voor nieuwe regels voor de verkamering. Ze stellen onder meer voor dat panden die verkamerd zijn over fietsenbergingen moeten beschikken en dat er per pand een aanspreekpunt moet zijn voor eventuele klachten van omwonenden en overheden. Dit raadsvoorstel wordt na de zomer in de gemeenteraad besproken.

Denk mee - help mee - doe mee!

De werkgroep Verkamering blijft de komende tijd volop in gesprek met de gemeente en met de politiek. De komende maanden moeten we flink aan het werk om te zorgen dat het ook echt tot concrete resultaten komt. Daarbij kunnen we alle hulpen meedenk- en meewerkkracht gebruiken. Wil je meedoen? Mail ons dan op spijkerkwartiergeenkippenhok@gmail.com of bel Karen van Rijsewijk op 06 18023574.

Kamerhuurders en kamerverhuurders: laat van je horen!

We willen héél graag ook in contact komen met kamerhuurders en met verhuurders, om van hen te horen hoe zij dit onderwerp zien en wat zij graag zouden willen. Dus mail of bel ons!

Tekst Karen van Rijsewijk

Een wijkbewoonster, die zeer actief betrokken is geweest bij dit onderwerp via actiegroep 'Stop woningsplitsing in het Spijkerkwartier', was Ilfa van der Mast. Zij speelde een belangrijke rol in het bewustwordingsproces bij de gemeente: de voormalige prostitutiewoningen mochten niet allemaal opgesplitst en verkamerd worden. Ilfa is eind juli overleden.

van aardappelboer naar studentenkamer

Kamerbewoners in de buurt

Het besluit van de Arnhemse gemeenteraad om het verkameren van woningen te verbieden, komt (mede) door initiatief uit de buurt. De gemeente wil tijdens het verbod een meer effectief beleid opstellen, waarin de input van de bewoners een prominente rol gaat spelen. De details over deze rol zijn te vinden in het Plan van Aanpak Verkamering Spijkerkwartier (Luuk Schols, 2018). De overlast, die wordt ervaren, moet met deze beoogde nieuwe aanpak worden verholpen.

Welke overlast?

Bewoners geven aan dat de toenemende verkamering de bewoonbaarheid van de buurt verslechtert. Er wordt dan vooral gesproken over geluidsoverlast, parkeeroverlast (van zowel auto's als fietsen), vervuiling en het afnemende aanbod voor starters en gezinnen. Dit zijn allemaal legitieme klachten, die een passende oplossing verdienen. De oorzaak van deze problematiek wordt grotendeels gelegd bij de studerende bewoners. In een interview met een studerende wijkbewoner proberen we erachter te komen hoe hij dit ervaart.

Het interview

Interview met Herman van Veelen (24), kamerbewoner, horecamedewerker en manager van de wasserij (Wassalon Laundry).

Hoe ben je bij het Spijkerkwartier terecht gekomen?

Tweeëneenhalf jaar geleden ben ik, samen met twee vrienden, aan de Spijkerstraat komen wonen. Het huis

waar ik sindsdien woon, is al 125 jaar in familiebezit en is in deze tijd voor verschillende doeleinden gebruikt, van aardappelboer tot kolenwinkel tot wasserij. Uiteindelijk werd een deel van de wasserij vervangen door bewoonbare kamers, waar ik toen ben gaan wonen.

Hoe is het om hier te wonen?

Ik vind het heel fijn om hier te wonen. Ten eerste ligt het qua locatie super, het is dichtbij mijn werk, het OV en de stad met al haar winkel- en horecagelegenheden. Daarnaast kom ik al een lange tijd in deze buurt en heb ik veel mooie verhalen van familieleden gehoord, dus daardoor ben ik ook echt gehecht aan het Spijkerkwartier. Het huis waar ik woon is het ouderlijk huis geweest voor mijn over-overgrootmoeder en mijn moeder, waardoor het ook echt als mijn thuis voelt.

Ervaar jij overlast in de buurt?

Over het algemeen heb ik daar geen last van. Wel heb ik bij het onderhouden van de wasserij meerdere keren last van zwervers gehad, dus uiteindelijk hebben we er voor gekozen om deze 's avonds op slot te doen. Geluidsoverlast, parkeeroverlast en vervuiling zie ik vrijwel niet terug, in ieder geval niet aan de Spijkerstraat. De beschieting van de Blauwe Hoek is de grootste overlast die ik heb ervaren.

Hoe ervaar jij de invloed van studenten op deze overlast?

Dat is afhankelijk van het soort overlast. Ik durf van de nachtelijke geluidsoverlast wel te zeggen dat studenten daar bijna volledig verantwoordelijk voor zijn. Ook de parkeeroverlast van fietsen in bijvoorbeeld de Prinsessestraat komt door studenten. Bij de andere soort parkeeroverlast spelen studenten juist een positieve rol, omdat ze meestal geen auto hebben.

Ben je voor of tegen het verkamerverbod?

Ik denk niet dat ik echt voor of tegen ben. Of er nou wat studenten of starters bijkomen, merk je volgens mij niet heel erg op in de buurt. Er zijn al wel genoeg studenten en ik snap dat voorkomen beter is dan verhelpen. Zelf vind ik dat de buurt nu een goede balans heeft, maar daarnaast ervaar ik weinig tot geen overlast van kamerbewoners. Het is een beetje een mengelmoes van alles, qua leeftijden, afkomst en inkomsten. De verhouding hierin maakt het Spijkerkwartier een gezellige wijk en als het verkamerverbod dit in stand houdt, kan ik mij er goed in vinden.

Tekst: Daan Wildeboer

Bewonersoverleg

Op een bloedhete woensdagavond eind juli vindt in De Lommerd weer een bewonersoverleg plaats.

Zo'n 30 wijkbewoners hebben zich naar De Lommerd gewaagd, waar de beheerders al de hele dag in de weer zijn geweest om de zaal zo koel mogelijk te krijgen. Dat is goed gelukt: het is er warm, maar goed te doen. Misschien ook mede dankzij de warmte: de stemming is kalm, bijna gemoedelijk en de gemoederen kopen die avond niet hoog op. U weet: elke wijkbewoner is welkom om tijdens dit overleg (vijf keer per jaar) mee te luisteren en discussiëren en ook om zelf een onderwerp op de agenda te plaatsen.

Data, agenda en verslag vindt u op mijnspijkerkwartier.nl.

Budgetaanvragen

Onder leiding van Maggie Ruitenbergh worden deze keer drie budgetaanvragen toegelicht en accoord bevonden: de Wijkkrantredactie wil samen met de bezorgers een borrel houden; Albert Hoex vraagt subsidie voor gereduceerde kaarten voor wijkbewoners bij de eerste voorstellingen van zijn nieuwe theatergezelschap Rood Mos; Manon Roozen voor muziek/theatervoorstellingen voor wijkkinderen tijdens de Sprookjesweek in de Parkstraatkerk. Maggie stelt voor om in het vervolg aanvragen van 250 euro of minder, die aan de kaders op het aanvraagformulier voldoen, door de Spijkerbrigade te laten accorderen.

Verkamering

Karen van Rijsewijk van de Werkgroep Vergunningen en Handhaving licht dit onderwerp met een korte presentatie toe. De werkgroep heeft meermalen met de gemeente overlegd. De gemeente wil aan het eind van 2019 met een nieuwe beleidsnota te komen, die voor de hele stad moet gelden. Belangrijk punt wordt een leefbaarheidstoets. Vanuit het wijkoverleg komt de suggestie om ook een bewonersstoets te organiseren. Verder wordt gevraagd of de toename van AirB&B ook meegenomen wordt in het voorstel. De werkgroep zoekt overigens nog uitbreiding.

Energie

Luuk Wiehink vertelt over Wijkie. Wijkie is een proefproject gefinancierd door een netwerkbeheerder. Het idee is om de energie die in de wijk geproduceerd wordt direct door te leveren aan de buurt buiten het grote netwerk om. Middels een app weet je wanneer je je apparaten kan gebruiken. Hij zoekt mensen, die willen meedoen en ambassadeurs voor het project. Een aantal mensen geven zich meteen op.

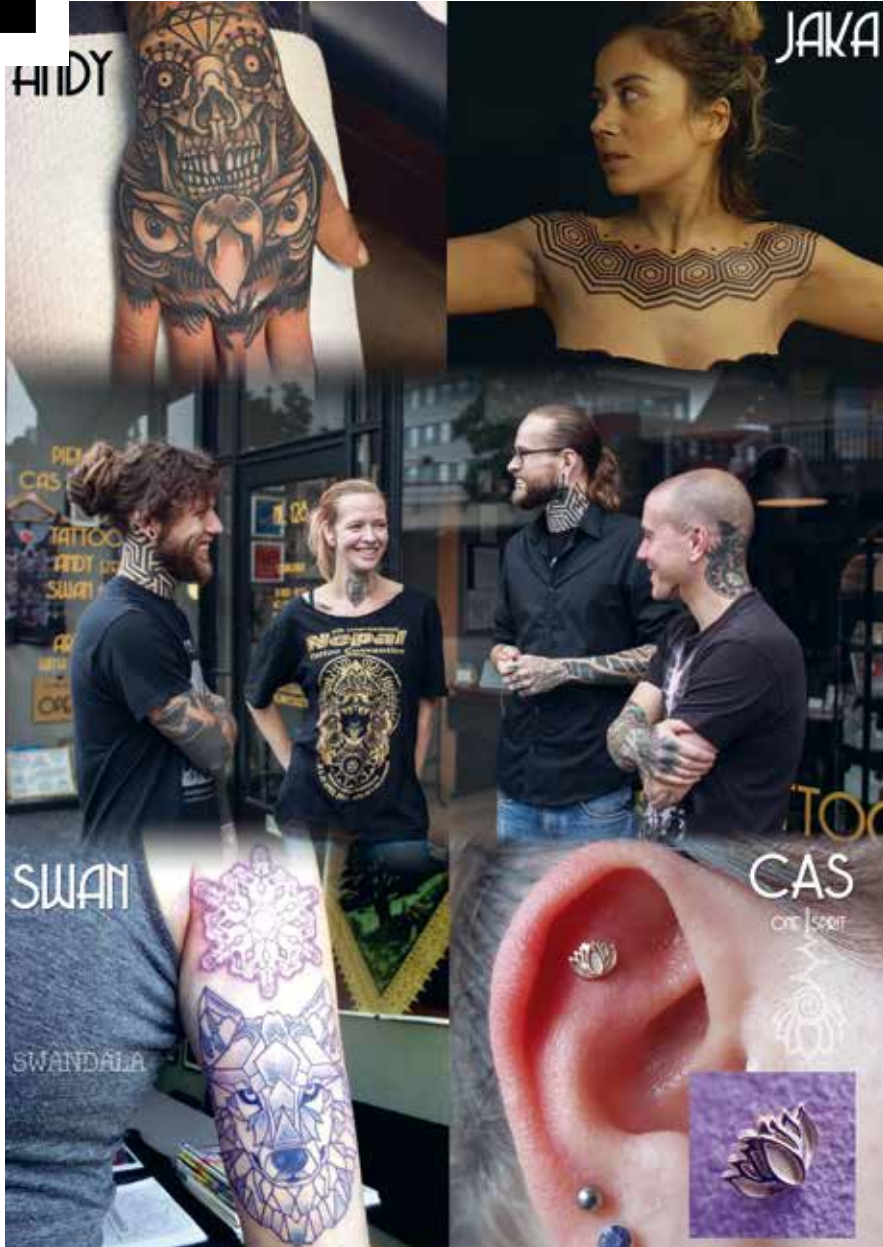
Tenslotte: Maggie doet een oproep voor nieuwe leden voor de Spijkerbrigade.

Tekst: José Botman

Praktijk in de wijk

Deze keer in onze serie 'Praktijk in de wijk' stellen we **Tattoo en Piercing Studio One Spirit Collective** aan de Steenstraat voor. Bij binnenkomst valt meteen op hoe licht en open de ruimte is. Veel kunst aan de muur! Aan de grote tafel zit **Swantje Duker, tattoo-artiest en verloofde van Cas Willems**, te praten met een paar meiden.

Markering

'Wij nemen altijd de tijd voor onze klanten', zegt Cas. 'Met het piercen van de huid maak je een opening in de huid en in feite een open wond, dus hygiëne staat hoog in het vaandel bij ons. Het kan ook een tijd duren voordat zo'n wond genezen is en het geven van goede informatie daarover en nazorg vind ik erg belangrijk. Ik gebruik ook juiste en mooi afgewerkte materialen en sieraden om de piercing te accentueren. Als ik met iemand praat zie ik eigenlijk al meteen wat goed zal staan bij diens anatomie en wat

iets toevoegt aan bijvoorbeeld het gezicht van iemand. De meeste mensen nemen een piercing of een tattoo om een bepaalde gebeurtenis of moment in hun leven te markeren, daarmee een connectie te maken en zich goed te voelen in hun eigen lichaam. Cas is een piercer en heeft zelf een aantal piercings in zijn gezicht en indrukwekkende donkere hoekige tattoos in geometrische vormen: 'Dat is mijn manier van kijken, ik zie vormen en patronen in zwart en wit en dat zie je terug op mijn lichaam. Mijn oorlellen heb ik na het piercen langzamerhand

opgerekt. Om te ervaren hoe zo'n proces gaat, hoe voelt het, wat kan ik met mijn lichaam doen, hoe reageert het; het is ook deze ervaring die het piercen voor mij bijzonder maakt.'

Self made

'Er zijn geen opleidingen voor dit werk, terwijl er een kleine drieduizend studio's in Nederland zijn waar meerdere mensen werken. Het is dus een grote beroepsgroep die door bijvoorbeeld verzekeraars niet als volwaardig erkend wordt, jammer genoeg. Ik zie het echt als een ambacht en heb in twaalf jaar tijd - hands on - in verschillende studio's en van leermeesters het piercen geleerd. Nu ben ik betrokken bij de Amerikaanse beroepsvereniging van piercers (APP) met om en nabij zevenhonderd leden en ben vrijwilliger bij de grootste piercing conferentie in Amerika. Toen ik het vak wilde leren, heb ik twee jaar lang bij studio's in Nederland aangeklopt of ik bij hun in de leer mocht komen.' Via een vriendin kwam hij terecht in de studio, die voorheen in het huidige pand gevestigd was. 'Daar ben ik in de leer gegaan. Toen onze dochter 3 maanden oud was, ging deze zaak failliet. Wij zijn toen from scratch zelf opnieuw begonnen en hebben One Spirit Collective opgebouwd. Ik ben nu naast piercer ook een ondernemer en wil daarin open en toegankelijk zijn.'

Collectief in het Spijkerkwartier

'Zo ben ik uit Tilburg via omzwervingen in het Spijkerkwartier terecht gekomen; mijn dochter zit hier op de Sterrenkring. Wij zitten hier gunstig aan de rand, dichtbij het Velperpoort station en niet te erg in de loop. Mensen komen doelgericht naar onze studio. Ik vind het een pittoreske wijk met veel potentie. De vernieuwingen aan de straten, de Steenstraat en het station laten zien dat we hier meegaan met onze tijd. De studio is een collectief van vier artiesten. Naast Swan(tje) en Cas, zijn er nog twee tattoo-artiesten: Andy en Jaka. 'Allemaal hebben we een eigen stijl en uiten dat ook in onze kunst en kleding die in de studio te koop is. We hebben ook dezelfde visie oftewel One Spirit.' www.onespiritcollective.com

Tekst: Trudi Hendriks / Foto's: One spirit Collective

Zeven fotografen tonen werk in Buurtcentrum De Lommerd

Zeven fotografen vormen samen de Projectgroep Fotografie van het Kunstbedrijf Arnhem. In de afgelopen perioden werkten zij ieder aan foto-opdrachten én aan vrij werk.

Vanaf 21 september is ook in Buurtcentrum De Lommerd, Spijkerstraat 135a, een selectie te zien van hun zeer diverse werk. Deze expositie duurt tot 6 november.

Opening van de expositie is 20 september om 20.00 uur. U bent van harte welkom.

www.kunstbedrijfarnhem.nl

Tekst en foto: Rien Meijer

Zoekplaatje

Het Spijkerkwartier: je eerste gedachte is "statige panden, laat 19e- vroeg 20e eeuw". Maar er is ook nieuwbouw!

Foto's: Rien Meijer

SPIJKERHART

Enige tijd geleden zijn we gestart met Spijkerhart, met als doel om zoveel mogelijk bewoners in de wijk te leren reanimeren en te leren omgaan met een AED (Automatische Externe Defibrillator). Op 1 oktober 2019 beginnen we met de eerste cursus. Daarvoor was heel veel belangstelling en deze is inmiddels vol. De tweede cursusdag staat gepland op 31 oktober 2019.

Waar? Buurtcentrum De Lommerd, Spijkerstraat 185a, Arnhem.

Duur van de cursus? 4 uur (van 18.30 uur tot 22.30 uur).

Kosten? 60 euro. Bij vrijwel alle zorgverzekeraars kun je de kosten volledig of grotendeels declareren na het behalen van je certificaat. Raadpleeg je polis of bel even met je zorgverzekeraar.

Wie geeft de cursus? Een bevoegd instructeur van het Rode Kruis, het Oranje Kruis en de Nederlandse Reanimatie Raad.

Onderwerpen die in de cursus behandeld worden:

- EHBO in vier stappen;
- benaderen en helpen van een volwassene bewusteloos slachtoffer;
- reanimatie;
- AED bedienen.

Aan het einde van de bijeenkomst ontvang je:

- een gids: reanimatie;
- een certificaat reanimatie (digitaal) van het Rode Kruis (2 jaar geldig);
- een pasje reanimatie (per post).

Aanmelden of vragen?

Annemarie Scheepmaker
spijkerhart@gmail.com

Tekst: Spijkerhart

In de wijkkrant plaatsen we steeds een paginagrote afdruk van een werk van een kunstenaar in de wijk. Die kunstenaar heeft het afgebeelde werk speciaal voor de SPIJKER-COLLECTIE ter beschikking gesteld of gemaakt. De pagina heeft geen tekst of paginanummer en kan worden uitgeknipt en thuis opgehangen. Als je het leuk vindt om een écht (handgedrukt) en gesigneerd exemplaar te hebben op mooi papier kan je een stap verder gaan: je kunt het werk direct bij de kunstenaar bestellen tegen een speciale 'Spijkerprijs' (zie onder). De kunstenaar maakt het juiste aantal afdrucken of kopieën van het werk. Het is dus een gelimiteerde oplage! Betaling en levering worden tussen koper en kunstenaar afgehandeld.

Ditte Wessels: Bunker Blauw (foto)

OVER DITTE WESSELS

Oorlogskind

Ditte kwam op het idee om deze bewerkte foto, van een bunker aan de Franse kust, aan te bieden voor de Spijkercollectie door de herdenking van "Operation Market Garden 75 jaar" in deze maand en de voorstellingen van Introdans en Toneelgroep Oostpool in dit kader: Evacué. Zelf was ze als kind evacuée in de laatste Oorlogswinter, niet vanuit Arnhem, maar vanuit Santpoort bij de duinen in Noord-Holland. Ze kwam terecht in Haarlem en Amsterdam. Door deze Franse bunker, die ook deel uitmaakte van de "Atlantic Wall", kwam het dubbele gevoel terug wat ze als kind had in de oorlog. Herinneringen aan de dreiging en tegelijkertijd het plezier van het "oorlogje spelen" met haar zusje. Een kind dat lang onder bezetting leefde, maar niet echt besepte wat oorlog was.

Kunst

Al vroeg had Ditte belangstelling voor het theater, maar een opleiding in die richting zat er niet in. Ze werkte als docent aan de Sociale Academie in Amsterdam. Pas op haar 47e begon ze aan de kunstacademie in Arnhem met als speciale belangstelling fotografie. Toen de analoge fotografie ten einde liep, is ze uiteindelijk de digitale fotografie gaan ontdekken én het bewerken van foto's. Daaruit kwam weer heel nieuw werk voort. Op reis fotografeerde ze veel architectuur, thuis maakte ze theatrale zelfportretten (haar "huiskamertoneeltjes"). Wijkbewoners

Titel: Zonder titel

Beeldformaat: 30 x 45 cm

Inschrijven via emailadres

dittewessels@zonnet.nl

De volledige Spijkecollectie nr I tm VII (de originelen!) is te zien in de Parkzaal van de Lommerd."

herinneren zich misschien nog een tentoonstelling van "Kunst in het Kwartier" waar ze "De vrouw met de helm" liet zien.

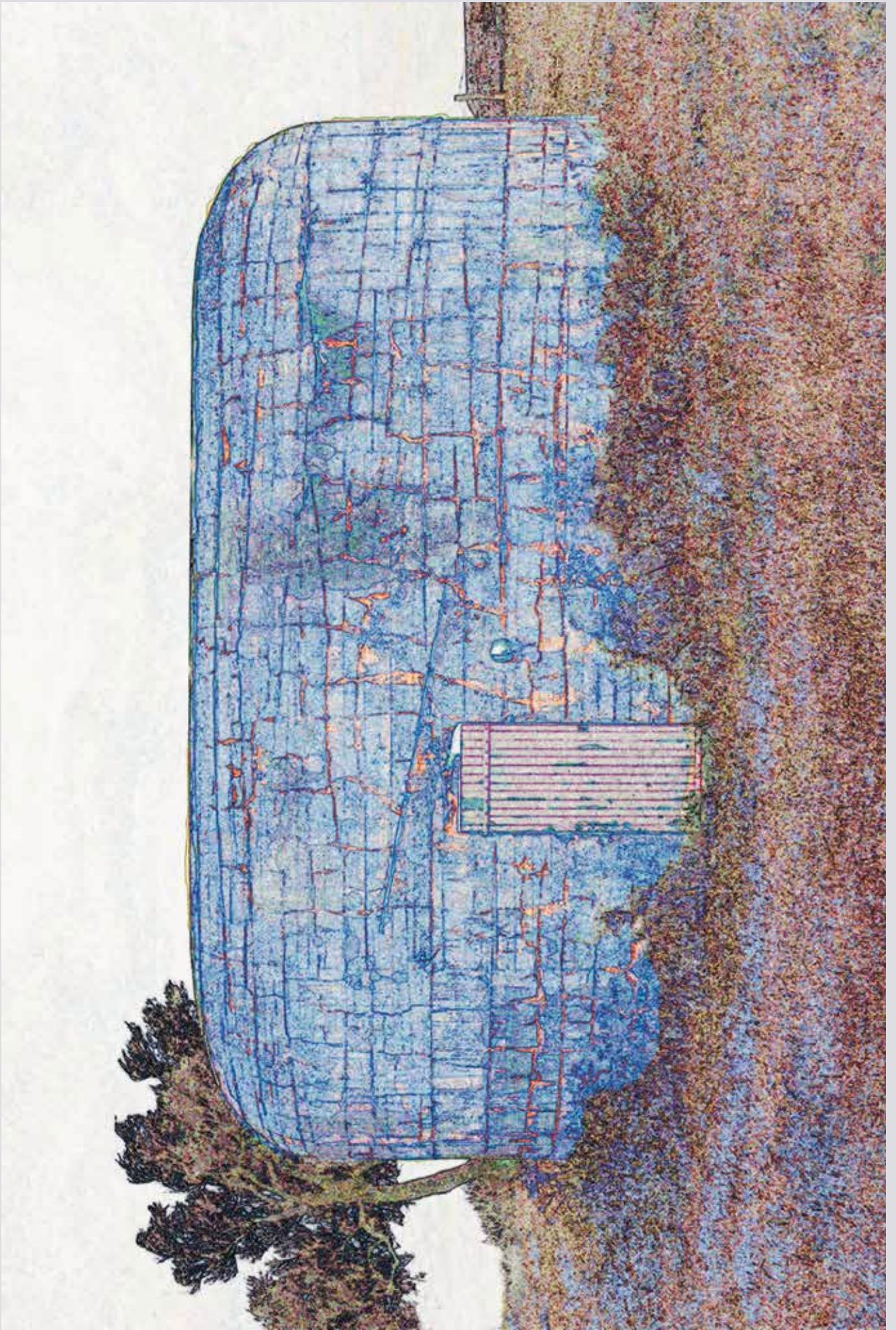
Vrouwen

Samen met haar vrouw Marian Bakker- ook fotografe- organiseerde ze de reizende foto expositie "Lesbian ConneXion's" waar vrouwen uit vijftien Europese landen aan

deelnamen en die vooral in Oost- Europa te zien was. Ditte maakt deel uit van het Arnhemse kunstenaarscollectief BV (Beeldende Vrouwen). Ze woont al 35 jaar in het Spijkerkwartier.

Tekst: José Botman

Foto Ditte Wessels: Rien Meijer

Vluchtelingen aan het roer bij Boost

Kan ik zomaar elke studie kiezen? Hoe doe ik aangifte als mijn fiets is gestolen? Hoe doe ik nieuwe contacten op? Hoe geef ik mijn meterstanden door? Zomaar wat vragen uit het alledaagse leven die voor de meesten van ons snel te beantwoorden zijn, maar die voor vluchtelingen vaak een doolhof van regelgeving en taalbarrières vormen. Om die reden is, op initiatief van vluchtelingen, stichting Boost ontstaan. Boost is begin 2019 neergestreken in het Spijkerviertel. Ik ben sinds maart vrijwilliger bij Boost, en doe nu vanuit die positie verslag. Wat doet de stichting precies, en waarin onderscheidt zij zich van andere initiatieven?

Boost is van de vluchtelingen

De initiatiefnemer van Boost is Mohammed Obeido, die zelf in 2015 als Syrische vluchteling naar Nederland kwam. Hij vond het belangrijk dat vluchtelingen zelf de regie hebben over hun integratie, om zo een brug te slaan tussen de verschillende culturen in

Nederland. 'Onze visie is; wij kunnen iets doen, wij kunnen zelf de leiding nemen, wij kunnen zelf meewerken aan onze integratie, wij willen onze eigen kennis aanbieden.' Boost wordt ondersteund door Nederlandse vrijwilligers, maar beheerd door vluchtelingen. 'Zij voelen zich dan gelijkwaardig, en veilig.'

Bij veel vluchtelingen bestaat een grote angst voor "het regime". Ik spreek hierover met een groep Syriërs terwijl we voor het gebouw in de zon zitten. 'Wij hebben een gezegde in Syrië,' legt een van hen uit: 'De muren hebben oren.' Als ik vertel dat Nederlanders dezelfde uitspraak hebben is hij verbaasd, én tegelijk enthousiast dat hij weer een nieuw spreekwoord heeft geleerd. De angst voor het regime zorgt ervoor dat vluchtelingen niet snel durven aan te kloppen bij de gemeente of andere instanties.

Juist om die reden is de veilige, laagdrempelige omgeving die Boost creëert zo belangrijk. Het feit dat niet een grote organisatie, maar de vluchtelingen zelf aan het hoofd van de organisatie staan, geeft vertrouwen en is motiverend. De vluchtelingen onderhouden het gebouw,

staan achter de bar, en organiseren vele activiteiten, waarvan er in dit artikel een aantal wordt uitgelicht.

De Nederlandse taal

Een deel van deze activiteiten draait om het leren van de taal. Er zijn taalcursussen, en drie keer per week is er bovendien een “taal in de praktijk lunch”, waarbij deelnemers gezamenlijk eten en ondertussen Nederlands oefenen.

Anders dan bij veel andere taalinstellingen, worden taallessen bij Boost gegeven door een Nederlandse vrijwilliger én (op de lagere niveaus) een zogenaamde “moedertaalvrijwilliger” die ook Arabisch spreekt. Hanaa is zo’n moedertaalvrijwilliger. ‘Ik had veel moeite om de taal te leren, en nu wil ik graag anderen helpen,’ vertelt ze. ‘Jonge mensen leren snel. Mijn kinderen praten en schrijven heel goed Nederlands. Maar mensen die hier [bij Boost] komen zijn al ouder, die hebben meer moeite om de taal te leren. Het is dan beter om een vrijwilliger te hebben die Arabisch spreekt, anders is het te moeilijk om elkaar te begrijpen.’ Marian de Bruin, een van de organisatoren

achter Boost, vult aan: ‘Vluchtelingen voelen zich op andere taalscholen vaak niet veilig genoeg om vragen te stellen. Als je helemaal geen Nederlands kunt, is het moeilijk om aan te geven wat je niet begrijpt. Daardoor vallen er gaten in de kennis van de studenten.’

Creatief communiceren

Twee keer in de week is er bij Boost een creatief middagprogramma. Deelnemers werken dan samen aan “community art”. ‘Doordat je samen en met je handen werkt, ga je elkaar zonder woorden begrijpen,’ vertelt Hillie, een van de begeleiders van deze workshops. ‘Positieve ervaring opdoen is daarbij belangrijk. We maakten bijvoorbeeld garens van spijkerbroeken, en de deelnemers roepen dan vaak over hun eigen werk: ‘slordig, slordig!’ maar bij deze projecten is niks fout.’ Ondertussen wordt ook hierbij op laagdrempelige manier geoefend met de Nederlandse taal.

Boost in het spijkerviertel

Mohammed Obeido is blij met het plekje in het Spijkerviertel. ‘We hebben overal gezocht. Via gemeente, media,

makelaars. We wilden al onze activiteiten op één plek, want zo zorg je dat mensen voor verschillende dingen op dezelfde plek terugkomen, en zo kunnen ze vaste contacten opbouwen.’ Uiteindelijk konden ze terecht op hun huidige locatie in het Spijkerviertel: ‘Wij hebben goed contact met deze wijk. Wijkbewoners komen soms gewoon langs, ze komen koffiedrinken, kletsen. Een aantal van onze vrijwilligers komt uit deze wijk.’

Wie Boost beter wil leren kennen, kan dus altijd terecht. Mohammed is blij als wijkbewoners langskomen: ‘Wij ontvangen hen altijd warm en gastvrij.’ Wijkbewoners zijn bijvoorbeeld welkom om aan te sluiten bij de “taal in praktijk lunch”, op dinsdag, donderdag en vrijdag tussen 12.30 en 14.00 uur. Aanmelden is niet nodig. Iedereen kan binnenlopen.

Stichting Boost
Driekoningdwarsstraat 30, Arnhem
www.boostarnhem.nl

Tekst: Katja Krediet

Foto's: Dunja van Hensbergen, Ahmad Alharbali

Shoppen in de wijk

SERIE

Op een zomerse, regenachtige zondag in augustus spreek ik af 'Bij Ann'. Bij binnenkomst valt mij direct de inspirerende quote op de olijfgroene muur op. Ik word meteen gezien en aangesproken door een vriendelijke man (dat moet de partner zijn van Anne-Will?!). Ik neem plaats aan de lange tafel in het midden van het café en kijk rustig om mij heen. Vanuit de keuken hoor ik Anne-Will roepen 'ik kom eraan hoor!' Verheugd ben ik... Weer een lokale ondernemer die ik mag ontmoeten en alles mag vragen namens de Wijkkrant. Anne-Will en haar partner Mehmet vertellen hun verhaal.

Op de koffie 'Bij Ann'

Een uit de hand gelopen hobby

Anne-Will: 'Koken en bakken doe ik al mijn hele leven, echt een aangeboren passie. Ik heb deze passie niet meegekregen van mijn ouders, maar van nature ontwikkeld en dit is in de loop der jaren blijven groeien. In mijn werk als persoonlijk begeleider op woongroepen kreeg ik na enkele jaren een burn-out. Ik was op een gegeven moment ópen zat alleen nog maar thuis. Mijn werkgever stimuleerde mij om -ondanks de vermoeidheid- toch te blijven koken en bakken. Ik ben hem nog steeds, tot op de dag van vandaag, ontzettend dankbaar voor deze stimulans. Het fanatiek koken en bakken begon hele andere "vormen" aan te nemen... Ik werd zo enthousiast dat ik ook voor andere mensen ging koken en zij via de site "Thuis afgehaald" bij mij het eten konden afhalen. Steeds meer aanvragen volgden. Zo ging ik van enkele maaltijden, naar volledige catering- en buffetopdrachten voor wel dertig personen. Ook taarten en hapjes werden gretig afgenomen voor feestjes en etentjes, zelfs tot aan het verzorgen en afleveren van volledige rijsttafels. Bizar, dit is écht het voorbeeld van een uit de hand gelopen hobby. Uiteindelijk heeft deze passie er ook voor gezorgd dat mijn sociale contacten onderhouden bleven en dat ik heel langzaam kon opkrabbelen uit mijn burn-out. Mijn partner Mehmet merkte mijn plezier op. Toen kwam het idee om naar een ander pand te kijken om zo privé en werk te

scheiden. Dit is iets waar ik eigenlijk altijd al over droomde en Mehmet gaf mij n t het zetje wat ik nodig had.'

Hommelstraat

'In eerste instantie gingen wij voor het pand waar nu eetwinkel Stroom zit. We deden mee aan selectierondes en zaten zelfs bij de laatste drie gegadigden. Het pand ligt tegenover station Velperpoort en hierdoor kleefden er veel voorwaarden aan dit pand, zoals het hanteren van ruime openingstijden. Ik zag het toch niet zitten om tot laat in de avond open te moeten blijven, wat ook weer niet zou passen bij mijn ideeën rondom een koffie- en theehuis. Uiteindelijk is, toenmalige "Koffiekafeetje" aan de Hommelstraat, in onze schoot geworpen, alsof het zo heeft moeten zijn.

In maart zijn wij opengegaan na één klein maandje klussen. Veel hoefden wij niet te veranderen, want ik wilde het liefst het authentieke van dit pand behouden, zoals de bar, de koffiemachine, de kachel en het interieur. De barkrukken zijn wel de deur uitgegaan, dit gaf te veel een kroeggevoel. Een grappig detail: de heerlijk ouderwetse koffie- en theekopjes die je ziet staan op de koffiemachine, heb ik al van jongs af aan opgespaard met het idee deze te gebruiken voor een eigen koffiec f . Daarnaast zijn wij samen met de andere

ondernemers van de Hommelstraat een ondernemersvereniging aan het opzetten om de straat (beter) op de kaart te zetten. We willen beter laten zien hoe écht heel gezellig en divers het hier is.'

Een zoet hart

'Sinds wij open zijn, is onze naamsbekendheid enorm gegroeid. Dit komt met name door mond-tot-mond reclame en terugkerende gasten die weer iemand meebrengen. Het is niet alleen de sfeer die mensen aantrekt, maar onze gasten zijn vooral lovend over de verse koffie en

over onze zelfgemaakte taartjes. Ik maak alles zelf; het ontbijt, de lunch en de taarten en koekjes. Voor mensen die niet kunnen kiezen hebben we taartenproeverijtjes in ons café. Ik werk met dagverse producten en haal deze ingrediënten bij lokale ondernemers in de buurt; dit vind ik heel belangrijk. Ook voedselverspilling probeer ik zoveel mogelijk tegen te gaan. Overgebleven ingrediënten kan ik weer hergebruiken voor het maken van jam, die je ook in de toekomst kunt kopen in ons koffiekafeetje, of ik maak er bijvoorbeeld soep van. Wanneer er taart, soep of iets anders overblijft, wordt er op zondag van gesmuld door dak- en thuislozen in het Lauwersgrachtpark. Het is fijn dat wij iets kunnen betekenen voor onze wijk.'

Bij Ann' & Mehmet

'Mehmet en ik hebben onze draai gevonden. Waar Mehmet eerst vooral in de keuken werkte is hij nu een ster in het maken van koffie. Zo kan ik de keuken bestieren en taartjes bakken. Vanwege het groeiende succes en het plezier hoopt Mehmet in de toekomst volledig mee te kunnen draaien in het koffiec f  en zijn huidige baan opzeggen. Ik vind het ontzettend leuk dat wij dit samen kunnen doen. Hij is in deze wijk opgegroeid en kent veel lokale ondernemers, dat maakt het heel gezellig. Ik denk dat wij al wel een tipje van de sluier kunnen geven, toch Mehmet? Binnenkort volgt er een nieuwe menukaart met niet alleen mijn lekkernijen, maar ook met de favorieten van Mehmet. Oftewel er volgen verrassende nieuwe dingen met een Turkse twist!'

Vanaf september bieden we op donderdagavond ook warme maaltijden aan, deze kunnen worden afgehaald of je komt dan gezellig dineren 'Bij Ann'. Ben je al nieuwsgierig geworden naar de gezelligheid op de Hommelstraat? Kom dan snel langs voordat de koffie koud wordt.

Heb jij nog antieke cappuccinokopjes thuis waar je van af wilt? Grote kans dat je Ann hier heel blij mee kunt maken. Breng een bezoekje 'Bij Ann' en wie weet kun je jouw oude kopjes inruilen voor een heerlijk kopje koffie of een taartje.

Tekst: Pauline Steerneman

Foto's: Anne-Will Vierhuizen & Pauline Steerneman

Jouw onderneming in de volgende editie? Stuur een e-mail naar wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com en wellicht staan we binnenkort bij jou voor de deur!

‘Ik ben heel gelukkig hier in de Spijkerbuurt.’

Rudy Kousbroek zit achter zijn bureau vol met stapels papier. Rondom hem hangen prachtige schilderijen. In de vitrines “Arnhems Plateel” en op de vensterbanken ook leuke brocante. ‘Niet iedereen kan een paar duizend euro betalen voor een schilderij.’ Onmiskenbaar zit daar Rudy Kousbroek. De brede hoed die hij altijd draagt ligt in de hoek. Wit haar met prachtige paardenstaart. Elke woensdag, donderdag en vrijdag is hij vanaf 12.00 uur in de Galerie. Zijn leeftijd wil hij niet noemen. Ik wil weten wie hij is en met hem praten over het Spijkerviertel. Hij leeft al zo lang in deze wijk en kent zoveel mensen.

Huurbaas

In de media wordt hij wel de “Arnhemse Karl Lagerfeld” genoemd. Ook wel een “mythische” of “iconische Arnhemmer”. Overigens geboren in Rotterdam. Op internet is veel informatie over Rudy Kousbroek te vinden. Er dient zich een beeld aan van een bewogen leven en van een bijzonder mens met diepe wortels in het Spijkerviertel. Hij wordt vaak in verband gebracht met de prostitutie in de wijk tussen 1970 en 2005. Dit heeft zijn reputatie bepaald als exploitant van raamprostitutie. Kousbroek exploiteerde de vrouwen niet maar verhuurde wel onroerend goed. En dat doet hij nog steeds. Tijdens ons gesprek lopen een paar keer huurders naar binnen. Hij toont zich begripvol en behulpzaam. Het zijn aardige gesprekjejes waarvan ik getuige ben. Vraagt redelijke prijzen voor woonruimte en toont zich bereid tot het doen van reparaties als daarnaar wordt gevraagd. Bekend is zijn strijd met burgemeester Krikke over de wijziging van het bestemmingsplan van de wijk in 2006. Je leest over de oprichting van de Arnhemse Stadspartij in 1992, de kunsttentoonstellingen die hij organiseerde in de wijk en zijn inzet voor het verenigingsleven.

Passie

Rudy begint te vertellen. Met pretoogjes vertelt hij over zijn grootste passie: het worstelen. ‘Ik ben een enorm fan van worstelen. Ben zelf nog Nederlands kampioen geweest en ben penningmeester van de Arnhemse krachtsport

vereniging Sandow. We hebben een wedstrijdzaal op de Agnietenstraat. Elk jaar in april organiseer ik het Arnhems open kampioenschap. Daar doen worstelaars uit heel Europa aan mee! Onze club draait goed. We doen Grieks-Romeins en vrije stijl in tien gewichtsklassen. We doen mee om het Nederlands kampioenschap. Ik kan enorm genieten van worstelen. Het is het echte leven'. Trots: 'In 1904 heeft de voorloper van de club (Archilles) een zilveren medaille gewonnen op de Olympische Spelen in Parijs op het onderdeel touwtrekken.'

Kousbroek vertelt met de spijt dat hij niet zelf heeft meegedaan. Zijn passie voor sport en het verenigingsleven bracht hem in conflict met de politiek, die in zijn ogen te weinig aandacht schenken aan het verenigingsleven en sportaccommodaties. 'De PvdA vroeg indertijd hoge huren voor de accommodaties. Dat kunnen veel verenigingen niet opbrengen. Contributies leveren nu eenmaal niet zo heel veel op. De politiek ziet de waarde niet van verenigingen voor mensen en de wijk. Verenigingen

brengen mensen bij elkaar. Zorgen voor samenhang. 'Ik heb die Stadspartij opgericht om dat te veranderen. Helaas kun je als kleine partij niet heel veel doen. Ik ergerde mij rot aan die gasten in de gemeenteraad. Hun eerste belang is hun eigen inkomen.'

De kunsten

Nog vol van zijn verhalen over de politiek vertelt hij over de twee 'Broodbussen' die Arnhem ooit bezat. De gemeenteraad had Herman Brood gevraagd om een stadsbus te beschilderen. Herman vroeg daar 20.000 gulden voor, maar had in zijn eigen stijl die bus in een ommezien beschilderd. De gemeenteraad vond dat toen wel wat duur voor de inspanning. Herman was niet de beroerste en bood aan om voor dat bedrag nog een bus te beschilderen. 'Een bus heeft een tijdje rondgereden door de stad. De andere is niet gebruikt'. Onlangs werd die bus hem aangeboden. Rudy wilde hem wel hebben voor 3000 euro. 'Bood één of andere bijgoochem 35.000 euro! Jammer,

ik had hem graag gebruikt als bus voor de worstelclub. Dan zouden we met die Broodbus naar wedstrijden reizen. Was trouwens een mooi object geweest voor Arnhem. Prachtig pr-materiaal. Zoiets wordt zomaar van de hand gedaan. Het tekent de manier waarop Arnhem met kunst omgaat.'

Dat brengt hem op het Arnhems museum. 'Hoe ze daar mee omgaan. Het is een prachtig museum op een schitterende locatie. Uitzicht op de Rijn. Historische plek. Hier zou in een zaal met dat prachtige uitzicht aandacht aan operatie Market Garden gewijd kunnen worden. Dat uitzicht. Het dwingt mensen tot nadenken.' Ik vraag hem wat er aan het museum schort. 'Niet veel. Ik denk dat je de zalen wel dieper/breder moet maken, waardoor je van grotere afstand naar de kunstwerken kunt kijken. Je staat er nu te dicht op. En wat je vooral niet moet doen is het museum sluiten tijdens de verbouwing! Misschien een mooie uitbouw maken. Verder schort het gewoon aan goede exposities. Je moet exposities maken die een relatie hebben

met de stad Arnhem.'

Hij wijst op een schilderij aan de muur in de Galerie van Jos Lussenberg. 'Is een Veluwezoom schilder. Ik weet ook wel dat hij geen absolute top is, maar hij schilderde een tijdsbeeld van de omgeving. Dat is mooi voor de mensen om naar te kijken. De beleidsvoerders hebben gewoon geen contacten. Ik heb heel veel collectioneers om mij heen. Ik zou vele geweldige exposities kunnen samenstellen.' En: 'Ja natuurlijk help ik hen als zij mij vragen.' Hij wijst op de tafel naar de catalogus van een expositie in Leeuwarden over Lourens Alma Tadema. 'Een Nederlands-Brits kunstschilder. Hij was een van de meest gerenommeerde schilders uit de 19de eeuw in Groot-Brittannië. Deze schilder is geboren in Leeuwarden. Een paar jaar geleden hebben ze in Leeuwarden een mooie expositie over hem gehouden. Wat ze daar heel knap gedaan hebben is het vertellen van het verhaal. Dat is wat mensen aanspreekt en dat is wat ze in Arnhem ook meer zouden moeten doen.'

Rotterdam

Rudy is geboren in Rotterdam. Zijn moeder had een galerie in Rotterdam Noord. Rudy heeft een opleiding als fotolithograaf en grafisch ontwerper. Begin jaren 90 vorige eeuw opende hij zijn eerste galerie in de Spijkerbuurt en exposeerde werk van Nederlandse kunstenaars uit de periode 1880–1980. Zijn tweede galerie in de Spijkerbuurt opende hij in 2001, die zich concentreert op "Arnhems Plateel". 'Ik geniet ontzettend van kunst. Ga graag naar exposities. Mijn favorieten zijn de Nieuwe Haagse school en impressionisten.' Hij noemt Jan Sluyters, Charley Toorop en Mondriaan. 'Ik heb veel Nederlandse kunstenaars meegemaakt die het gemaakt hebben. Ik ben regelmatig op veilingen en koop interessant werk voor mijn collectie.'

Lachend: 'vooral werk dat in de lift zit; dat elk jaar duurder wordt'. En ik bezoek natuurlijk goede musea. Recent bezocht hij nog een expositie "Mens en dier" van Kees Timmer in museum More (in Gorssel waar een groot deel van de collectie van Dick Scheringa te zien is, aangekocht door de multimiljonair Melchers en zijn vrouw j. v. w.). 'Van Kees heb ik nog les gehad.'

We kijken naar de schilderijen in de winkel. Rudy: 'Hier hangt een Evert Mol met een havegezicht Rotterdam, dát is een Anton van Wely. Hij schilderde het mondaine leven. Daar in de hoek hangt Henk Munnik, een heel veelzijdig kunstenaar. Hij schilderde figuratief, stillevens, naakten, portretten en dorpsgezichten. Ik heb mijn hele leven plezier in het verzamelen van kunst. Ik koop werken die ik mooi vind en dat maakt mij blij.'

Arnhems Plateel

In de vensterbank en vitrines staan mooie vazen.' Dat is Arnhems plateel. Gemaakt door de familie Vet. In 1907 richtten de broers Klaas en Jacob Vet in Arnhem een aardewerfabriek op, de 'Arnhemsche Fayencefabriek'. Er werd vooral sier aardewerk gemaakt zoals vazen, kannen en

bloempotten. De fabriek werd bekend om het aardewerk met de witte ondergrond, beschilderd met dunne sierlijke lijnen, gestileerde bloemmotieven en matglazuur. Het is heel goed. Beter dan het plateel uit Gouda. Echt een stukje geschiedenis van het Spijkerkwartier. Ergens in de jaren dertig is de fabriek opgeheven.'

Spijkerkwartier

Rudy: 'In het Spijkerkwartier hebben veel kunstenaars gewoond. Vijftig jaar geleden was het een hele levendige bedrijvige buurt. Iedereen kende elkaar. Een prachtige melange van mensen. Heel veel cafeetjes, zaakjes, winkeltjes en ondernemingen. En natuurlijk in de prostitutie tijd was het hier een drukte van belang. Er waren ongeveer 240 prostituees, 2.500 klanten en wel 3.000 bezoekers. Het bruide en leefde. De Spijkerbuurt was bekend in heel Europa. Helaas gaf dat ook veel overlast, te veel mensen, te veel auto's en met de prostitutie kwam ook de misdaad mee. Het bestemmingsplan werd aangepast. De Spijkerbuurt werd een woonwijk. Daarmee is de wijk ook wel teloorgegaan. Het leven is eruit.'

Rudy vertelt over de nachtzaken en de Romana Bar. 'De gemeente verkocht de panden voor veel geld aan goudzoekers/ projectontwikkelaars. Zij kochten de panden van de gemeente voor veel te lage bedragen. De gemeente heeft hier veel geld op verloren. Die gasten knappen de boel op. Het vlotte werk. De prijzen stegen. Gewone mensen kunnen het niet meer betalen. Maar het gevolg van alles is dat het nu stil is op straat. De glans en gloed is verdwenen. Het leeft niet meer zoals vroeger, toen iedereen gezellig voor z'n huis zat, iedereen elkaar kende en je overal een borreltje kon drinken en kon ouwehoeren. Veel van mijn kennissen zijn vertrokken of overleden. Er zijn geweldige verhalen te vertellen over de mensen die hier geleefd hebben. Ik zou er boeken vol over kunnen schrijven. Ja, de wijk is uit elkaar getrokken, maar er zijn ook nog veel pluspunten. Ik vind het nog steeds een heerlijke buurt.'

'Het mooie van deze wijk is dat ik niet het idee heb in Arnhem te zijn, maar in Brussel of Parijs. De sfeer is prachtig. Het is de energie die uit de huizen straalt. Als ik hier wandel fantaseer ik over het leven en de kunst en daar ben ik heel gelukkig mee.'

Tekst en fotografie: Jan van Wonderen

Thuis

Neeltje is 12 jaar geleden geboren in "Het Broek" maar woont al sinds haar babytijd in de Parkstraat. Daar woont ze met vader Stef, moeder Jacqueline, zusje Helena en -niet te vergeten- minihamster Spookje.

Scholen

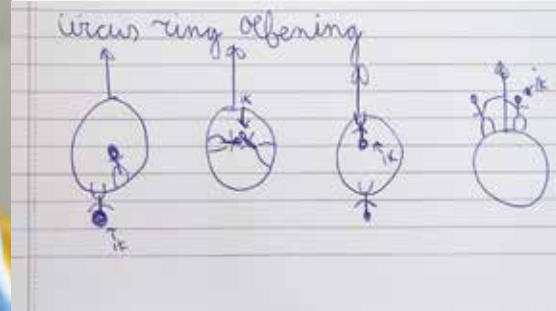
Basisonderwijs aan de Jan Ligthartschool is dit jaar afgesloten. 'Ik ga naar "de middelbare", het Beekdal Lyceum. Heb daar al een dag meegelopen met de brugklas, wiskunde lijkt me heel erg leuk! Er gaat één vriendinnetje mee en verder wel een paar bekenden. De goede vriendinnen gaan nu uit elkaar. Als we op schoolkamp gaan dan leer ik wel weer meer mensen kennen, denk ik. Ik kom in klas 1B en ga de cultuurrichting doen met meer uren drama en beeldende vorming. Op de circusschool leer ik onder andere op een bal lopen, de eenwieler, acrobatiek, trucjes in de ring en werken met de tissue;

dat is een lange doek waar je kunstjes in kan doen, bijvoorbeeld "Het Ei". Dan ga je op de knoop staan en trek je het doek om je heen', zegt Neeltje lachend. 'Niks aan!'

Spijkerkwartier

'In groep 6 heb ik een spreekbeurt gehouden over het Spijkerkwartier. Dat ging over de geschiedenis, de Brusselse huizen, de buurttuinen en dat het hier een beschermd stadsgezicht is. Ik vind het hier gezellig met al die verschillende huizen. Als je goed oplet dan zie je steeds nieuwe dingen zoals engeltjes of andere mooie dingen, die zijn een beetje verstopt. Ik had trouwens een "goed" voor de spreekbeurt. Buitenspelen doe ik op Thialf met de stuntstep die ik van opa en oma heb gekregen of met de kabelbaan. Jammer genoeg staat het water daar nu superlaag. Op straat speel ik ook met vriendjes. Er ligt wel veel troep, ook in de perkjes die pas zijn aangelegd.'

In deze rubriek willen we kinderen aan het woord laten over wat ze zoal doen én vinden van wonen en leven in het Spijkerkwartier.

Luisterboeken en tekeningen

'Ik luister meestal eerst naar het luisterboek en ga pas daarna het boek lezen, ik denk dat ik het boek "Coco" al wel duizend keer geluisterd heb. Ik hoor iedere keer weer iets nieuws waar ik dan over kan nadenken. Als ik dingen snel wil onthouden dan maak ik geen aantekeningen maar tekeningen, snel en simpel. Zo heb ik een hele tijd iedere dag getekend en geknutseld hoe mijn dag er uit zag. Dat zit nu allemaal in mijn archiefbak. Zo kan ik altijd terugkijken op wat er eens is gebeurd.'

Wensen

'Ik zou willen dat een hamster langer leeft dan twee jaar: Spookje wordt in september alweer een half jaar.

En ik heb altijd al een column willen schrijven en ik heb ook al een idee over het onderwerp!' (Op de volgende pagina is de eerste column te lezen van Neeltje.)

Tekst: Trudi Hendriks

Foto: Rien Meijer

Tekening: Neeltje

Ook een (buurt)kind dat iets te vertellen heeft over zichzelf, hobby's, spelen, wonen etc. in de wijk? Neem contact op met wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com. Wij komen graag en keer met hem of haar praten.

Column van Neeltje

Vandaag ben ik met mijn zus naar mijn nieuwe middelbare school gefietst, even de route leren zodat ik niet verdwaal op mijn eerste schooldag. Onderweg rijden we vanaf de Steenstraat naar de Van Muijlwijkstraat, richting de fietstunnel onder Velperpoort. Is dit eigenlijk wel een fietspad? Dan heb ik het vooral over het stuk dat vorig jaar is verbouwd. Er is een plein gekomen met grote plantenbakken, daarnaast een brede stoep. Met drie plantenbakken is aan de kant van de Steenstraat aangegeven dat je er niet met de auto in mag, maar met de fiets kun je er makkelijk tussendoor. Ik ga aan mensen die er lopen en fietsen vragen wat zij denken over fietsen op dit stuk. Bijna iedereen zegt dat het onduidelijk en/of onveilig is. Een mevrouw zei: 'Als ik daar loop, heb ik vaak last van mensen op de fiets die me onvoorzichtig passeren.' Anderen zeiden: 'Ik fiets hier altijd, maar ik weet niet of dat mag.' Twee meiden begonnen er meteen oplossingen voor te bedenken: een afscheiding, zebrapad of een fietsstrook, ze hadden allerlei ideeën. Misschien wordt het tijd om één van die ideeën uit te voeren, om het zo duidelijker en veiliger te maken. Komen alle brugklassers tenminste veilig op school aan.

Vrijwilligerscentrale Arnhem en Volare

Bent u op zoek naar vrijwilligerswerk? Vrijwilligerscentrale Arnhem kan u eraan helpen! Of u nu veel of weinig tijd hebt, vrijwilligerswerk is er voor iedereen! Als u vrijwilligerswerk zoekt, ook in het Spijkerkwartier en de Spoorhoek, dan heeft u keuze te over! In onze vacaturebank staan namelijk zo'n vierhonderd vacatures van organisaties in Arnhem en omgeving.

Volare

Vrijwilligerswerk is niet meer weg te denken uit onze samenleving. Het belang ervan voor diverse organisaties is groot. In de huidige participatiesamenleving worden steeds meer taken door de overheid aan mensen zelf overgelaten. In de praktijk – betekent dit dat het vrijwilligerswerk in –omvang en belang verder is toegenomen. Tegelijkertijd worden er door en aan vrijwilligers steeds meer eisen gesteld. De vraag naar training en scholing wordt daardoor groter.

De organisatie Volare richt zich op deskundigheidsbevordering van Arnhemse vrijwilligers. We ontwikkelen en verzorgen kortlopende trainingen, workshops, thema-bijeenkomsten en

lezingen voor vrijwilligers die zich inzetten bij Arnhemse instellingen op het gebied van welzijn, sport, cultuur, milieu, zorg en onderwijs.

Aanbod van trainingen

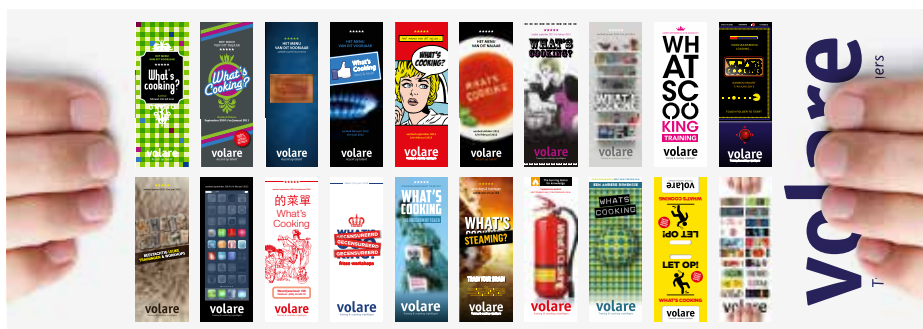
Volare heeft drie centrale doelstellingen:

1. Vrijwilligers ondersteunen bij het ontwikkelen van competenties die aansluiten bij hun eigen (loopbaan-) behoefte of ontwikkeling.
2. Vrijwilligers ondersteunen bij het verwerven van competenties en kennis die nodig zijn om te voldoen aan de toenemende eisen die organisaties stellen.
3. Waardering van vrijwilligers door middel van een divers aanbod van trainingen en workshops.

Ieder voor- en najaar brengen wij onze 'What's Cooking' flyer uit met een gevarieerd aanbod van trainingen, workshops en themabijeenkomsten. Aan dit aanbod voor vrijwilligers die in Arnhem wonen of in Arnhem vrijwilligerswerk verrichten, zijn geen kosten verbonden.

www.vrijwilligerscentralearnhem.nl/trainingen-volare

Tekst: Vrijwilligerscentrale Arnhem / Volare

Trainingsaanbod September 2019 t/m Februari 2020

* Inschrijven via de website (maximaal twee activiteiten).

Het einde van de papieren What's Cooking!
Dit is de twintigste en tevens laatste What's Cooking op papier. Met ingang van het volgende seizoen gaat Volare digitaal communiceren over het trainingsaanbod. De kosten die we hiermee besparen zetten we direct in voor nog meer deskundigheidsbevordering voor Arnhemse vrijwilligers.

Wat nu?
Met de Volare-nieuwsbrief kunt u eenvoudig op de hoogte blijven van het tweemaandelijkse aanbod en alle (extra) themabijeenkomsten door het jaar heen. Aanmelden voor de nieuwsbrief doet u op: www.vrijwilligerscentralearnhem.nl (Onder het kopje Trainingen Volare).

1. **Swingende cijfers**
Workshop basis boekhouden
2. **Basiscursus Excel**
Werk sneller en effectiever
3. **Monteren met je smartphone**
Complete filmpjes verspreiden
4. **Kennismaken met Wordpress**
Het begin van uw eigen website
5. **Waar ligt jouw grens...**
En hoe geef je die aan?
6. **Keep Calm**
Inspelen op onverwachte situaties
7. **Reanimatie & AED**
Iedereen kan leren reanimeren
8. **Lezing Santiago de Compostella**
Ontdek als een ware pelgrim de Camino de Santiago
9. **Creatief denken**
Technieken om buiten de gebaande paden te gaan
10. **Onbegrepen gedrag beter begrijpen**
Interactieve lezing kwetsbaarheid in de wijk
11. **Relax body & Mind**
Thema Yin
12. **Zeefdrukken**
De basistechnieken

Vrijwilligerscentrale Arnhem
Weerdestraat 158, 6811 JH Arnhem, telefoon: (026) 44 249 70 (van 09.00 - 12.00 uur) e-mail: training@vrijwilligerscentralearnhem.nl - www.vrijwilligerscentralearnhem.nl

GRATIS BIJLAGE BIJ DE WIJKKRANT | NR 35 SEPTEMBER 2019 | ONREGELMATIG VERSCHIJNEND | GA VOOR MEER INFORMATIE, FOTO'S, FILMPJES NAAR WWW.VRIJSTAATTHIALF.NL

VRIJSTAAT THIALF COURANT

IN VRIJSTAAT THIALF IS HET ELKE DAG FEEST VOOR IEDEREEN! | BEZOEK ALLEN DE VRIJSTAAT: GRATIS EN VOOR NIETS! | REACTIES: POST@VRIJSTAATTHIALF.NL

Op 19 juni werd de skelter/eenwieler/rolstoel/skeeler/hardlooppbaan geopend door de president van onze bevriende buurstaat Arnhem, Ahmed Marcouch. Met een heus wieltjesfeest is de baan goed warmgereden.

Zoals jullie misschien nog weten is de baan tot stand gekomen door de ideeën die de kinderen zelf hebben aangeboden aan Kamerheer Vos tijdens Spijkerrok 2018. Daarna zijn er een boel mensen mee aan de slag gegaan en is er een boel geld beschikbaar gesteld door de Provincie Gelderland en Jantje Beton. Toen ging Walhallab Arnhem zich er nog mee bemoeien en werd de baan erg avontuurlijk met bamboebossen en doodskoppen en vliegende coureurs. Check 'm uit!

Feestelijke opening skelterbaan

foto's: Paulien Vos

Een ander feestje op wielen was de eerste Thialf Rollerdisco! Als afsluiting van het schooljaar - en het begin van de vakantie. Georganiseerd door wijkgeloten i.s.m. Sportbedrijf was het speelveld getransformeerd in een heuse rollerbaan. Leuke demonstratie van de Arnhem Fallen Angels. We krijgen veel verzoekjes om dit elke maand te doen :-)

Thialf nog steeds op zondag open!
Check onze website en Facebook

Voor in de agenda: zaterdag 28 september: Doe-dag-Thialf!

Spijkerrok blijft een hit!

Het verhaal is inmiddels bekend: ooit in een studentenhuys in de Parkstraat ontstaan (omdat de bewoners een stofzuiger wilden financieren) maar na vele jaren uitgegroeid tot een volwaardig popfestival. Organisator Eric Veltink heeft een fijne neus voor het scouten van bandjes en laat het Spijkerkwartier meegenieten van zijn smaak. De organisatie is nog steeds in handen van vele vrijwilligers die zorgen voor een prachtig aangekleed terrein en een gastvrije Vrijstaat! Op een warme zaterdag in juni hebben we weer een boel bands en muziek genres voorbij zien en horen komen.

Wil je de editie van volgend jaar niet missen? Hou de website www.spijkerrok.com in de gaten op geef de facebookpagina een like.

foto: Erik Vos

VIND JE ONS OOK LEUK? GA NAAR WWW.FACEBOOK.COM/THIALF MET EEN LIKE BLIJF JE OP DE HOOGTE

SPIJKERLEVEN

Drie rondjes had ik inmiddels gelopen rondom het groente-eiland van de Albert Heijn aan de Velperbuitensingel. Terwijl de super aan het verbouwen was, was ik aan het klussen in mijn nieuwe huis, buiten het Spijker. Net als de Appie was ook ik uitgeklast. En voor het eerst in de nieuwe zaak.

Die draait volgens het concept 'Echt Vers' (was het daarvoor nep vers?). Groenten die zich daarvoor lenen, worden beneveld. Schijnen ze langer goed van te blijven. Of de pastinaak er ook beter van wordt, weet ik niet. Die kon ik niet vinden. 'Hebben we niet meer', zei een medewerker. 'We hebben sinds de verbouwing wel meer groenten niet meer.' De medewerker haalde gelaten zijn schouders op. You win some, you lose some: een mooie winkel erbij, een paar groenten minder.

Niet álles wordt nu eenmaal beter als je het verandert. Ik denk dat mensen daarom van nature altijd enigszins conservatief zijn. Wat je hebt, dat weet je. Wat er komt, dat weet je niet. Met zekerheden kun je rekening houden, met het ongewisse niet. Niet voor niets stuiten de meeste reorganisaties binnen

bedrijven op nogal wat weerstand.

Een dik jaar terug zat ik in de kantine van de bejaardenflat van de Van Muijlwijkstraat. Daar was een bijeenkomst met bewoners. Het thema: vergroening van de stenen rivier tussen Spoorhoek en Spijkerbuurt. Iedereen mocht op geeltjes schrijven wat zijn of haar idee was, en die op een kaart bij de betreffende plek van de straat plakken. Er stonden suggesties op als: Gooi de strook gebouwen voor de voormalige Lutherse kerk plat (maar geef restaurant Walid's wel een nieuwe plek). En: Breek de gebouwen voor de Sint Martinuskerk af. De weg openbreken om er groenstroken in aan te brengen, een plein aan het begin van de straat; de schop mocht erin, en flink ook, was de teneur.

Wie genoeg van iets baalt, wil juist álles omgooien. 'Slechter dan dit kan het niet worden' is immers ook een soort zekerheid. Dat biedt hoop voor de verbouwing van station Velperpoort.

'Noem een uitspraak die altijd waar is', vroeg vriend P. me onlangs na enkele glazen

rosé. Vriend P. legt me vaak raadsels voor. Hij weet veel, ik vergeet veel. Maar ik hou van vragen waar ik het antwoord waarschijnlijk niet op weet. Niets te verliezen, alles te winnen.

Ik antwoordde: "Ik ben". Dat is altijd waar. Als ik niet ben, kan ik ook niks zeggen.' P. wierp tegen dat er postuum een geluidsopname van mij afgespeeld kan worden waarop ik zeg dat ik er ben, terwijl ik tegen die tijd toch overduidelijk onder de groene zoden lig. Na een uitgebreide discussie, inclusief een nieuwe suggestie mijnerzijds ("er is"), onthulde P. dat het raadsel afkomstig is uit een fabel. De sultan vroeg volgens die legende aan koning Solomon om een zin die altijd waar zou zijn. In goede en slechte tijden. Solomon kwam met: "Ook dit zal voorbij gaan" (in het Engels: "This too shall pass", inmiddels in zwang als hipstertatoeage).

Daar zit wat in. Alles verandert. In weerwil van onze aversie daartegen. Maar in elk geval is dát dan toch een zekerheid.

Foto: Rens Plaschek

De wijkkrant Spijkerviertel wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerviertel (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier) Editie: nr. 110, herfst 2019

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Pauline Steerneman, Lucille van Straten, Jan van Wonderen, Winnie Willemsen, Daan Wildenboer, Katja Krediet.

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Foto cover: Rien Meijer (o.m. voorpagina Bar l'Amerique) en anderen.

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Website: www.mijnspijkerviertel.nl

Facebook: www.facebook.com/mijnspijkerviertel

Twitter: twitter.com/spijkerviertel

Alles weten over het Spijkerviertel? Volg en like ons op Facebook en Twitter en/of ga naar mijnspijkerviertel.nl.

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185 a, info@lommerd.nl

Gemeente: 0900 1809

Afvalophalendienst Sita: 026 4460490

Politie: 0900 8844

Wijkagent: Frank Daeseleer, frank.daeseleer@politie.nl

Drugsoverlast melden: 026 35424299

Kopij aanleveren: Kopij voor nummer 111 dient te worden aangeleverd vóór 19 november 2019 via wijkkrantspijkerviertel@gmail.com.

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIFF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerviertel en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Overzicht agenda wijkkrant 2020:

Nummer 112 inleveren kopij: 18 februari

Nummer 113 inleveren kopij: 19 mei

Nummer 114 inleveren kopij: 18 augustus

Nummer 115 inleveren kopij: 17 november

